

Lời Đầu Tập

Từ xưa, thi ca là nguồn cảm hứng của bao văn nhân thi sĩ. Xúc cảnh sanh thơ, phơi bày những tâm sự, gói gắm tất cả những tâm tình rạt rào chứa đựng những bi thiết, những hoạt cảnh của những xã hội đương thời mà tác giả hiện sống.

Những cảm tác ấy, dệt thành đủ màu sắc hương vị. Nó xuất phát từ những tâm hồn cao thượng tự chứng, hay những tâm hồn bình thường mang nặng mặc cảm tự tôn, tự ty, hoặc bất mãn theo từng nếp nghĩ. Tất cả, đều tùy theo quan điểm của mỗi thi nhân. Song cho dù diễn tả dưới bất cứ dạng thức nào chẳng nữa, tựu trung, cũng nhằm nói lên chiều hướng xây dựng xã hội, làm đẹp con người và cuộc đời. Mọi sắc thái hiện tượng của vũ trụ như: mây, nước, trăng, sao, núi non, chim kêu, suối chảy v.v...đều là những gợi cảnh nồng nàn mà thi nhân đã gói lòng hòa điệu.

Cảnh và tâm, tâm và cảnh từ xưa đã là một sự liên quan mật thiết bất khả phân ly. Sự sống là một đúc kết bởi hai hiện trạng thiết yếu: vật chất và tinh thần. Sự kết hợp ấy, có từ khi con người xuất hiện trên quả địa cầu này. Chính vì sự liên hệ chằng chịt ấy, mà con người không thể tự thoát mình ra được theo lý duyên khởi hình thành. Nói lên hiện trạng của chính mình, tức nói lên hiện trạng của mọi người. Có khác chăng, chỉ là theo từng hoàn cảnh và sự sinh hoạt của mỗi thời đại mà thôi.

Nguồn cảm hứng đối cảnh sanh lời ấy, được tác thành bằng những nhạc điệu mỹ cảm rung động của những con tim lành mạnh và được nhịp nhàng bởi một thứ trí tuệ kiểm chứng. Những vần thơ siêu thoát chỉ có, khi nào con người đã trải nghiệm một thời gian rèn tâm nội chứng. Những vần thơ ấy, ta thấy rất rõ trong những tác phẩm thi ca thiền học chẳng hạn.

Ngoài ra, còn biết bao vần thơ mà có thể thi nhân không phải là người xuất thân từ một lãnh vực của một tôn giáo nào cả. Những nguồn thơ ấy, đã hài hòa với vũ trụ mà ở đó cũng chính là

con người. Thơ đã nhíp nhàng điều sống, tự nó đã có một tác dụng sâu kín truyền thông thẳng mạnh vào con người. Một sự tác động mãnh liệt nhằm đánh thức con người sống dậy vươn lên trong tỉnh táo và rồi để hòa nhập vào đại thể. Ở đó, không còn là gì cả và lời thơ cũng tự biến mất. Đối tượng diễn tả và chủ thể diễn tả sẽ không còn phân chia tách biệt. Đến đó, là nguồn thơ đã lột hết mọi võ chấp cứng của con người. Chính đó mới quả thật là một nền văn hóa siêu đẳng mà bao thi nhân nhằm thực hiện và cung ứng hoán cải.

Đó là một công trình đóng góp rất lớn lao cho nền văn hóa nhơn loại; một kỳ công kiệt tác mà tất cả những tác phẩm mang đủ các loại màu sắc bằng những lối hình thức diễn tả đều nhằm mục đích đại đồng ấy.

Cũng chính vì điều đó, mà ta thấy các nhà đại thi hào trên thế giới đã gặp nhau – Sự hội ngộ không cần phải có sự hứa hẹn nào trước – mà mỗi người chỉ cần xoay lại chính mình để tự triển khai và sống thực với mình thì tất cả sẽ gặp nhau.

Riêng ở nước Việt Nam ta, từ thời xa xưa cũng đã có biết bao thi nhân cả đời lẫn đạo đều dệt nên bao tác phẩm sống động linh cảm thiết thật đã được truyền thông qua muôn ngàn thế hệ. Đó là một sự góp mặt phục vụ cho nền văn hóa nước ta nói riêng và cho nhơn loại nói chung rất là phong phú thực tiễn trong chiều hướng xây dựng xã hội và con người.

Thưởng thức một câu thơ hay một bài thơ, bài văn, mà tâm hồn ta bất chợt rung động theo nhịp điệu mỹ cảm của thơ, chính lúc ấy là ta đã gặp lại tác giả và niềm cảm thông giữa ta và tác giả đã có một quan điểm; một tâm trạng thấu triệt rõ rệt.

Có đôi khi đọc một văn thơ siêu thoát, tâm hồn ta bỗng bừng sáng tỉnh táo hơn lên, thì chính lúc ấy là tâm ta đã chín đến mức độ của tác giả – vì tác giả đã giúp cho ta một nguồn khai sáng nội tại – mà trước tiên tác giả đã tự khai sáng đến độ sống thực của nó.

Đọc thơ, thưởng thức hương vị ngọt ngào hoặc cay đắng của thơ, từ nội dung đến hình thức mà

tác giả đã diễn tả – chỉ khi nào nhịp điệu của tâm hồn ta có đồng một cung bậc, đồng với tâm trạng hoàn cảnh của tác giả. Bấy giờ sự thưởng thức ấy, ta mới thật cảm thấy thú vị và có đôi khi ta xúc động đến rơi lệ hoặc giả là tràn đầy vui sướng. Tất cả đều tùy theo nội dung của câu thơ hoặc bài thơ ấy.

Theo chiều hướng đó, mặc dù tôi chưa phải là một nhà thơ, nhưng đứng trước mọi cảnh vật thiên nhiên, hoặc chứng kiến, tiếp cận hay thậm chí hòa mình trong sự sống, tôi cũng có một vài nỗi niềm xúc tác cảm hứng. Do sự cảm hứng đó, nên tôi cố gắng khiêm dặt một vài nét thơ để bày tỏ mua vui giải sầu xuyên qua những hoạt cảnh, những tâm trạng u ẩn, những xúc động tự nhiên, những cảm nghĩ vụng về, những tâm tình bi thiết. Tất cả đều được dặt thành bằng những vần thơ non nớt, chưa có được một kích thước đáng bậc là một thi nhân đứng nghĩa.

Trong tập thơ này, dĩ nhiên, nó còn nhiều khuyết điểm từ hình thức đến nội dung. Kính mong quý độc giả, các bậc thi nhân, quý vị thức

giả có dịp ghé mắt xem qua, nếu thấy có điểm nào thiếu sót chưa được trang nhã lắm, thì xin quý vị rộng tình thứ lỗi và chỉ giáo cho, tác giả xin hết lòng quý kính thâm ân và xin cảm niệm chân thành đa tạ.

Trân kính

Thích Phước Thái

Hương Dương

*Mặt trời máu chảy về tim
Lớn nuôi vũ trụ êm đềm lá xanh
Nắng vàng trải lá trên cành
Lá xanh nắng ấm khó thành chia phân
Sen hồng tươi thắm cõi trần
Chan hòa nắng Hạ sáng ngàn thế gian
Bướm ong lượn múa trên đàn
Tạo thành khúc nhạc sáo ngàn không âm.*

Thơ

Thơ quyện hồn lên ngôi một thuở
Thơ nhập hồn chuyên chở trời xanh
Thơ tràn ngập lúa trắng thanh
Thơ về bến cũ hái cành hoa xuân
Thơ trôi mãi chẳng dừng nơi chốn
Thơ là mình còn trốn nơi đâu
Thơ lên trăng sáng qua cầu
Thơ đùa với bóng thơ sâu với ai
Thơ chấp cánh thơ bay vạn thế
Thơ về nguồn chơn thể dừng trôi
Thơ không vương mắc ngang đời
Thơ đàn trải khắp sáng ngời bao la.

Sắc Không

*Trăng soi bóng ngã qua cầu
Biển sâu sóng vỗ một lầu thành đông
Thuyền ai thấp thoáng bên sông
Chở đầy trăng lạnh thuyền không bóng người
Nắng lên hoa nở tươi cười
Hát đưa chào gió mát tươi xuân tình
Chiều về hoa rụng đất nhình
Nước khoe in bóng một mình trời trong
Đầu nguồn bắt dứt sắc không
Sắc không, không sắc tròn đồng thái hư.*

Nắng Tình

*Tình yêu sương khói giữa trời
Long lanh cát bụi gọi mời lâu mây
Thoáng qua hương thấm đông đầy
Sầu vương để lại một ngày nắng thơ
Vào đời cỏ dại đá tro
Núi giảng phủ tuyết giấc mơ mộng vàng
Trời chiều mây trắng thanh thanh
Khói lam mái lá bên đàng dừa xanh
Ngô đồng tiếng hát hoàng oanh
Lúa vàng đỏ chín ngập tràn ánh trăng
Trẻ thơ đùa giỡn tung tăng
Bướm hoa vườn thúy tuệ đăng sáng ngời.*

Tùy Duyên

*Nhật cười trở giấc tàn canh
Nắng về mang ấm ngát xanh ruộng đồng
Chim chuyền ca hót thông dong
Gió đùa với nước hương lòng bay xa
Ung dung trong chiếc Ca sa
Khách thưa chào hỏi “Thế à!” Trời xanh
Chiều về hơi nóng bát canh
Thoáng qua sương khói chỉ mảnh treo chuông
Trải bao kiếp sống xa nguồn
Đất trời vui vẻ nào buồn cho ai
Lợi danh chi lắm dạn dày
Lệ tràn khóe mắt khổ cày sâu thêm
Sao bằng vui sống êm đềm
Thoát ngoài danh lợi một niềm thanh thoi
Cung đàn khúc hát dạo chơi
Tùy duyên phận sống khắp nơi an bình.*

Chí Tu Học

*Tàn cây khom đứng, đứng che mưa
Gió lạnh người run quá buổi trưa
Cây lớn thầy ngồi khuyên giảng pháp
Nón dù trò đội để che mưa
Sinh hoạt ngoài trời ai cũng thích
Thân già lạnh buốt vẫn vui ưa
Dù lạnh dù mưa thân chẳng quản
Quyết lòng tu học dấu chân xưa.*

An Phận sống

*Xuân về con nhặt hoa rơi
Đùa vui con trẻ một thời ấu thơ
Mẹ già tóc bạc bờ phờ
Trải bao nắng hạ mấy tờ qua đông
Mẹ già mòn mỏi đợi trông
Áng mây viễn xứ một lòng nhớ thương
Làm thân cỏ dại bên đường
Trở về cát bụi vô thường ai hay
Nắng sương tuyết phủ dạn dày
Mà con sông nọ hàng ngày chảy luôn
Chiều hôm mây bạc in tường
Bức tranh vãn cảnh một luồng gió may
Cuộc đời bi thảm đắng cay
Gió đùa với bóng mượn vay một đời
Duyên sinh an phận tùy thời
Sóng đùa mặc sóng sáng ngời đạo tâm.*

Chuỗi thời gian

*Thời gian hạt chuỗi đi qua
Mấy ai khâu kết thành tòa kim cang
Đất trời đã vẽ ngàn trang
Mùa xuân tươi thắm vẽ vang thanh bình
Bao đời say đắm sắc thình
Đùa vui theo mộng nặng tình bể sâu
Xuân xanh mấy chốc bạc đầu
Hoa vàng tình mộng hết sâu vương tơ.*

Một Nẻo Đi Về

*Hoa rơi nhẹ cánh bên tường
Nghe trong trời đất vô thường tiếng vang
Pháp luân vận chuyển tuôn tràn
Vang rền muôn thuở mây ngàn bay xa
Từ bi suối chảy chan hòa
Ngập tràn hoa lá vị tha muôn loài
Núi nghiêng bóng ngả tây đoài
Nước dòng sông chảy ruộng cày thêm sâu
Đền tàn khuất bóng canh trâu
Nẻo về một lối mây sâu thoi vương
Niết bàn thể nhập an tường
Diệt sanh, sanh diệt vẽ đường trò chơi.
Nẻo về trăng tỏ sáng ngời
Mây trôi gió thoảng một thời bóng vang.*

Vịnh Trái Bạnh

*Lãng tròn kẻ đá người đưa
Mấy vòng lên xuống mấy tua đau lòng
Tranh nhau gây khô long đong
Hơn nhau thành bại trong vòng lợi danh
Ai thua, ai thắng tranh giành
Phận em đau khổ tan tành nát thân
Tình người cao đẹp lòng nhân
Cùng dòng máu đỏ thắm ngàn năm luân
Thiên tai ách nạn xoay vần
Mà trong nhân thế mấy lần khổ đau
Gây chi buồn khổ cho nhau
An hòa chung sống xiết bao đẹp lòng.*

Tìm Em

*Thuở hồng quang mặt trời lên cháy đỏ
Ta tìm em đi khắp cả tinh cầu
Lặn đáy tìm trong khắp cả hang sâu
Em biến dạng hình hài mờ khuất bóng.*

*Thuở hồng quang mặt trời lên cháy nóng
Em là mây bay khắp cả không gian
Bởi còn tìm là lỗi mắt bệnh xốn xang
Chỉ dừng lại lặng soi em hiện rõ.*

Phơi Xác

*Nằm phơi xác giữa đất trời nóng cháy
Tiếng rên la cao vút cõi thiên hà
Loạn giặc cuồng hốt hoảng chạy kêu la
Trong tiếng khóc chiều tà vang hư ảo*

*Nằm phơi xác giữa ruộng đồng hung giặc bạo
Đá gục đầu sóng vỗ tiếng đau thương
Gởi thì thầm trong tiếng khóc đoạn trường
Nhìn lạnh lẽo vẫy tay chào lần sau cuối.*

Như một dòng sông

*Trang đời cười vỡ mộng
Hoa lá một chiều say
Đất trời nghiêng đổ bóng
Chim hót gió lung lay.*

*Dòng sông đi đi mãi
Tưới tắm ruộng đồng khoai
Còn chi bận tháng ngày
Theo tiếng gió mây bay.*

*Pháp Hoa trang ngời tưng
Tiếng mõ vang bên tai
Chuỗi hạt quên ngày tháng
Bình minh thở ban mai.*

*Lát phát mưa bay bay
Rừng núi trơ tháng ngày
Mây tan nào có mất
Lát phát mưa bay bay.*

Chiều về

*Chiều về em thổi bếp cơm
Ruộng đồng lúa chín mùi thơm ngát trời
Chiều về em cỡi trâu chơi
Bờ dềa xanh lá một trời quê hương.
Chiều về ngã nón bên đường
Tiếng ru của mẹ một vườn cao xanh
Chiều về em thổi bát canh
Ừ ơ em hát tặng canh hoa xuân.*

& & &

*Chiều về bên mẹ ấm êm
Mẹ ngồi nhai miếng trầu tiêm vôi đầy
Trải bao nắng hạ thu gầy
Mây buồn nhớ mẹ lòng này xót xa
Xót thương phận trẻ không cha
Tảo tần hôm sớm vậy mà nuôi con
Cách ngăn trông nhớ mỗi mòn
Thâm tình mẫu tử vuông tròn trước sau.
Nhớ ơn chín chữ cù lao
Ngàn xưa vẫn nhớ ngàn sau giữ gìn.*

Chiếc Áo Quan

*Áo quan mặc cởi bao đời
Mà trong nhân thế một trời dọc ngang
Án treo dẫn đến “pháp tràng”
Mà trong nhân thế một đàn vui chơi!
Bốn bên lửa cháy khắp trời
Ngồi trên ổ kiến lửa thời chẳng hay
Quên đi kiếp sống đọa đày
Gây bao thảm cảnh khổ dài chiến tranh
Hơn thua cầu xé tranh giành
Đảo điên tham vọng tạo thành nghiệp chung
Nẻo về một lối đường cùng
Áo quan bỏ lại trời dung đất mồi
Sum la vạn tượng đôi dôi
Bầu trời “Viên giác” tùy thời vân du.*

Vô Sanh

*Vô sanh lối cũ đường về
Vạn duyên phóng hạ một bề thanh thoi.
Trò đùa mộng hóa dạo chơi
Thế gian tuồng kịch khắp nơi trưng bày
Tương rau đạm bạc qua ngày
Sống trong vay mượn hòa hài thiên nhiên.*

Cảm Tác

*Thiên nhiên cảnh trí rất nên thơ
Nắng ấm trời trong chẳng bụi mờ
Gió mát chim kêu lòng thanh thoát
Nước hồ yên tịnh trí buông tơ
Việc đời gác lại bên đồi núi
Phật đạo tâm gìn lắng đục nhờ
Tây cảnh sen vàng tâm nguyện ước
Di Đà chuyên niệm đạt ước mơ.*

Nhớ Phật

*Ngày ngày dạo phố phường
Trong lòng niệm Phật luôn
Người đời đều không biết
Riêng ta một thiên đường (*)*

*Cảnh đời là vô thường
Ta sống vạn tình thương
Đêm ngày luôn nhớ Phật
Lòng ta thật an tường*

*Tây phương thẳng một đường
Đời người như bọt sương
Đứng ngồi luôn nhớ Phật
Niệm theo hạt chuỗi trường*

*Đạo tràng ta kính nhường
Trên dưới một niềm thương
Khuyến nhau cùng niệm Phật
Vãng sanh quyết không lường.*

() Đông Trảo Hòa Thượng*

Na Lan Đà Hoài Cổ

*Đoàn đến tham quan cảnh Lan Đà
Bùi ngùi xúc cảm lệ châu sa
Công trình tạo dựng bao năm tháng
Phút chốc tan tành bởi bọn ma
Long Thọ Tổ sư khai Đại pháp
Phá tà hiển chánh lý Phật Đà
Ngàn năm nhơn loại ơn thừa hưởng
Tưởng niệm người xưa dạ xót xa.*

Linh Thửu Sơn

*Linh Thửu bao năm vẫn ước mơ
Đến nơi chiêm bái thật không ngờ
Tháp cao Đa Bảo người người lễ
Hương thất Phật xưa vẫn kính thờ
Diệu pháp viên âm tròn quả giác
Thọ Kinh Vô Lượng thuyết tùy cơ
Thửu sơn âm hưởng siêu kim cổ
Cảnh đây người đây thỏa đợi chờ.*

Vịnh Cảnh Hạ Long

*Hạ Long cảnh trí rất nên thơ
Du khách xem qua thật chẳng ngờ
Thạch Động “Thiên Cung” ngàn vẻ đẹp
Động hang “Đầu Gỗ” lăm mộng mơ
Trời chiều gió mát sương bao phủ
Nước biếc tàu đưa khách lững lờ
Ngàn năm văn vật còn ghi dấu
Hạ Long thiên tạo rất nên thơ.*

Hạ Long Cảm Tác

Vịnh Hạ Long giữa khoảng trời cao rộng
Đá nổi dài nhiều hang động rất đẹp xinh
Ôi! Thiên nhiên khéo tạo cảnh hữu tình
Lôi cuốn khách đa tình đầy thơ mộng
Tàu chạy chậm giữa khung trời gió lộng
Bao tiếng cười vang động giữa dòng sông
Thưởng thức ăn chan chứa cả tấm lòng
Người nhiếp ảnh gieo duyên làm lưu niệm
Một kỳ tích nước tôi nhiều ưu điểm
Trải ngàn năm lịch sử vẫn còn ghi
Vịnh Hạ Long một thắng cảnh thật khó bì
Người thưởng thức tâm linh không tỳ vết
Một nét đẹp thiên nhiên nhiều mộng đẹp
Sống hài hòa muôn sự chẳng lo chi
Sống với thiên nhiên là diệt hết mầm si
Đừng vọng tưởng viễn ly nguồn tâm tịnh
Đến Hạ Long muôn sắc ngàn an định
Khách quay về nước Tịnh chốn quê xưa
Lắng tâm tư chờ để cảnh gạt lừa
Thì tâm cảnh nên thơ luôn tồn tại.

Chiều

*Cuộc đời như buổi chợ chiều
Hợp tan tan hợp rã chiều mây bay
Xế chiều tóc bạc đổi thay
Mấy chiều trôi nổi ai hay biết mình
Bao chiều kiếp sống vô minh
Biết bao chiều hết linh đình khổ nân
Chiều rồi ta phải lo toan
Kíp mau niệm Phật chiều tan lối về
Chiều nay sinh nhứt đề huề
Một chiều ta gặp hẹn về Lạc Bang.*

Yêu Ba Màu Áo

*Tôi yêu chiếc áo màu nâu
Mặc vào mát mẻ khỏi âu lo sầu
Đường vào cõi Phật tiến sâu
Lòng không vương bận nghèo giàu thế gian
Tôi yêu chiếc áo màu vàng
Mặc vào thanh thoát lòng càng thiết tha
Nói gương Phật Tổ Thích Ca
Sống đời đạm bạc Ca sa thanh nhàn
Tôi yêu chiếc áo màu lam
Diệu hiền thanh bạch chẳng ham đua đòi
Diệt lòng ích kỷ nhỏ nhoi
Rộng lòng nhân ái vạn loài yêu thương.*

Tân Xuân Tự Tĩnh

*Phải quấy hơn thua ích lợi gì?
Do lòng chấp ngã quá ngu si
Thân do duyên hợp cho là thật
Tâm giả theo trần chấp nghĩ suy
Muốn thoát luân hồi luôn tỉnh giác
Gìn lòng niệm Phật hết sâu bi
Đầu xuân tự nhắc khuyên mình thế
Thị còn chẳng có, có chi phi.*

(Đầu xuân Giáp Thân 2004)

Về Nhà

*Lang thang mấy độ luân hồi
Trải bao kiếp sống mây trôi chiều buồn
Biển đời nước mắt trào tuôn
Đùa vui theo sóng quên nguồn suối trong
Làm thân chiếc lá giữa dòng
Nào hay lá rụng cội tòng giữa đêm
Trời xanh én lượn êm đêm
Ngàn sao lấp lánh vẫn yên bầu trời
Thuyền chèo bạc nước mù khơi
Tìm về bến cũ thành thoi an nhàn
Chuyện đời trả lại trần gian
Một mình lặng bước thênh thang về nhà.*

Lục Hòa

*Điều thứ nhứt thân hòa đồng trụ
Đủ duyên lành hội tụ sống chung
Thương yêu giúp đỡ không cùng
Chớ nên hiếp đáp lạnh lùng với nhau
Người một nước đồng bào chung sống
Phải có lòng quý trọng thương yêu
Người trên kẻ dưới dặt dìu
Cùng nhau tiến bước một chiều vinh quang*

*Điều thứ hai chớ toan tranh cãi
Thân đã hòa miệng cũng phải hòa
Nói năng cẩn thận đó mà
Bao nhiêu công đức miệng đà đốt tiêu
Người Phật tử cần nêu tánh tốt
Nói lời lành một một hai hai
Tránh điều nói mả nói mai
Nói châm nói chích thày lay hại người*

*Điều thứ ba vui cười hòa ý
Thân khẩu hòa nhưng ý không hòa
Bao nhiêu tội ác đó mà
Đều do ý nghiệp tạo ra không lường*

*Người tu Phật tránh đường đau khổ
Phải thành tâm thật ý với mình*

*Tập tu hỷ xả tự tin
Với người vui vẻ chẳng khinh xem thường.*

*Điều thứ tư trên đường tu tập
Phải giữ gìn giới luật tinh nghiêm
Không nên tự ái tự hiềm
Giới điều trật tự là niềm an vui
Nhập đạo rồi không lùi tiến bước
Quyết một lòng thẳng vượt chướng duyên
Kỷ luật tay lái vững kiên
Quyết tâm vì đạo theo duyên làm lành*

*Điều thứ năm đành rành hòa kiến
Được điều hay bày giải cho nhau
Không nên ích kỷ tự hào
Muôn điều hiểu biết ta cao hơn người
Vì ngã mạn làm liều bất kể
Chẳng nề lời trưởng thượng dạy răn
Nói đùa lý giải vô căn
Đó là tai hại phải răn lấy mình*

*Điều thứ sáu quân bình vật hưởng
Được của tiền phân thưởng đồng nhau
Chớ nên thiên vị thấp cao
Kẻ nhiều người ít là dao cắt tình
Kìa nhọn loại muôn nghìn đau khổ
Bởi lòng tham chất chứa riêng mình
Mặc ai đói khát điêu linh*

Hương Dương Thi Tập

Tiền rường bạc bể riêng mình hưởng thôi.

Quét Lá Sân Lòng

*Tôi lo quét lá sân lòng
Tôi không quét lá bao đồng thế gian
Lá lòng còn quá ngổn ngang
Ngày đêm lo quét mới an tâm lòng
Bao giờ hết lá thông dong
Chỉ còn sân trống mới hòng thanh thoi
Bấy giờ mới thật vui chơi
Bấy giờ mới thật thanh thoi an nhàn.*

Thực Tại

*Chiều lá đổ mây sâu ngang mặt nước
Bóng chim trời lướt gió vút bay qua
Mắt dõi nhìn ngàn cảnh thoáng trôi qua
Nước vẫn lặng mặt hồ yên tĩnh lặng*

*Gió ngừng thổi bụi mờ tan biến dạng
Mây ngừng bay in rõ nét da trời
Mộng tan rồi xua đuổi một trò chơi
Về thực tại ngàn xưa không thay đổi.*

Quét Lá

Sáng ra quét lá sân chùa
Lá rơi nắng dọi sân chùa vẫn yên
Bình minh cây kiểng đẹp duyên
Đâu đâu cũng đẹp như tiên cõi trần
Lìa cảnh lá đổ đầy sân
Lá rơi mặc lá sáng ngàn chiều soi
Sư Ông đang đứng trông coi
Lá vàng héo úa rụng rơi mặt hồ
Chắp tay thành kính nam mô
Vạn lời tán tụng hữu vô ngại gì
Mắt nhìn Thánh tượng Đại Bi
Quán Âm Bồ Tát bất nghì ứng thân
Trở về thực tại quét sân
Lá rơi mặc lá sáng ngàn chiều soi.

Văn Tế Cô Hồn

*Thuở trời đất nổi cơn gió bụi
Giống Lạc Hồng bỏ nước ra đi
Tủi lòng gạt lệ chia ly
Nghẹn lời già biệt sầu bi thân thờ.*

*Cảnh chia ly người đi kẻ ở
Khóc tiễn đưa góc bể chân trời
Bao la biển nước mù khơi
Nào ngờ bão táp chơi vơi chết chìm*

*Trôi phiêu bạt nào tìm được xác
Hồn linh đình ngơ ngác khổ nàn
Bao nhiêu mộng ước tiêu tan
Đành theo mây khói lang thang biển đời*

*Trên biển cả kêu trời không thấu
Đói rã người nung nấu tâm can
Ngút trời bao tiếng thở than
Tủi cho phận bạc lệ chan khóc oà!*

Rồi ngã gục quăng ra giữa biển

Ngất lịm theo bao tiếng kêu trời
Miệng đà khó thốt nên lời
Hồn phiêu phách lạc biết nơi đâu tìm

Kẻ sống sót chạnh niềm thương nhớ
Lạy Phật trời cho đỡ buồn đau
Nguyện cầu hồn dạt nơi nao
Nghe câu kinh kệ chóng mau thoát nàn

Có những kẻ giữa đường gặp cướp
Bọn ác nham khác máu Dạ Xoa
Mặc cho bao tiếng kêu la
Chúng đà cường hiếp đàn bà gái trinh.

Chúng bắt kẻ van xin cầu khẩn
Miễn thỏa lòng thú tính thì thôi
Sau khi hãm hiếp xong rồi
Người nào ngất lịm chúng lôi khỏi tàu

Chúng quăng xác cho nhào xuống biển
Mặc cho ai gào thét khóc la
Biết bao con trẻ đàn bà
Bỏ thân giữa biển thật là thảm thương!
Có những kẻ trên đường chạy trốn
Vượt suối rừng khôn chốn gian nan

*Trải bao đời khát lửa than
Cũng không thoát khỏi an toàn bỏ thân*

*Nằm chết bụi rừng cây chôn xác
Hoặc bên cầu bãi biển bờ sông
Hoặc là phơi xác ngoài đồng
Hoặc nơi gò đồng hoặc vùng lau tre*

*Mời tất cả về nghe kinh kệ
Đồng xem nhau huynh đệ nghĩa tình
Nén nhang khấn nguyện hương linh
Về đây thọ hưởng chút tình tử nhân*

*Của tuy ít lòng thành dâng cúng
Mong hương linh hưởng dụng chứng minh
Nguyện cầu thập loại chúng sinh
Nhờ ơn Phật lực thoát sanh cõi lành*

*Đường sanh tử phải nhanh thức tỉnh
Nẻo luân hồi kiếp sống điêu linh
Tam đồ trôi nổi hữu tình
Tham sân dứt bỏ riêng mình thanh thoi
Cầu Phật độ nơi nơi chốn chốn
Các vong hồn khổ đốn khổ đau
Hãy mau giác ngộ hồi đầu*

Bao nhiêu oán hận âu sầu tiêu tan

Nay chân tế lập đàn cầu nguyện

Hiệp tâm thành cúng tiến hương linh

Cầu cho pháp giới chúng sinh

Đồng sinh Phật cảnh đồng sinh liên đài.

(Bài Văn Tế này đọc tại đảo Bidong)

Cảm Tác Giới Đàn Tự

*Giới Đàn phong cảnh nên thơ
Đôi cao cổ thụ bóng mờ rêu xanh
Đoàn lên thăm viếng tâm thành
Đài cao điện báu nghiêm thanh tịnh nhàn
Tịch liêu thoát tục lâm toàn
Vạn duyên phóng hạ Niết Bàn vô sinh
Hữu duyên ngộ cảnh hữu tình
Lòng không vướng bận tâm linh sáng ngời
Cảnh nhàn nhẹ thoát thanh thoi
Chơn không diệu hữu đạo chơi Ta bà
Nhìn đời ánh mắt vị tha
Cùng chung bản thể chan hòa tình thương
Không gian vạn cảnh vô thường
Thời gian vật đổi khác dường bèo mây
Giàu sang trắng tuyết vui đây
Thủy triều bọt nước sum vầy hợp tan
Ngàn xưa mây trắng bạt ngàn
Ung dung tự tại đạo tràng độ sanh.*

Niềm Đau

*Công trình kiến tạo một kỳ quan
Nô dịch lao công khổ ngút ngàn!
Ngăn giặc Hung Nô tràn chiếm cứ
Dân tình khốn khổ chẳng than van
Người xưa đau khổ, người nay ngấm
Nghĩ đến mà thương lệ ướt tràn
Văn vật ngàn năm còn để lại
Ngắm nhìn khen ngợi lắm bi tang!*

(Khi ngắm cảnh Vạn Lý Trường Thành)

Vịnh Cảnh Trường Thành

*Trường thành vạn lý quá dài cao
Du khách tham quan cảnh rộn xao
Kẻ mệt than chân gối nghỉ khỏe
Người đau bước mỗi đứng nhìn cao
Già nua trọng tuổi lên không nổi
Trẻ nhỏ leo lên thở hển hào
Cảnh đẹp kỳ quan ai chẳng ngắm
Công trình kiến tạo ngập tràn đau!*

Ung Hòa Cảm Tác

*Đoàn đến tham quan cảnh Thánh Hòa
Dập dìu du khách tới vào ra
Đường vào râm mát cây Nhân Hạnh
Cổng lớn Tam Quan biển Ung Hòa
Điện báu bên trong thờ Thánh tượng
Dược Sư, Giáo Chủ Phật Di Đà
Thành tâm chiêm bái đồng quy hướng
Bát nhã hòa quang dứt lụy sa!*

Vân Cương Cảm Niệm

*Vân Cương Thạch Động mấy ngàn năm
Đá đục tạc hình nổi tiếng tằm
Mỗi động bên trong nhiều Phật tượng
Không đồng lớn nhỏ mấy thiên trăm
Khen ai khéo tạo kỳ công tích
Nghệ thuật tinh vi kính phục thâm
Ai nấy xem qua đều thích thú
Hết lòng quy ngưỡng tận thâm tâm.*

Đại Phật

*Lững lờ tàu chạy giữa con sông
Gió mát trời quang ngắm Phật hồng
Đại Phật ngự cao trên vách núi
Dưới tàu ngược mắt ngưỡng vọng trông
Nhiều người chết đuối nơi sông vắng
Quyết chí vì dân tạo Phật hồng
Thử hỏi ai người nêu chí ấy?
Thưa rằng: Tăng sĩ Pháp Hải Thông.*

&&&

*Phật nhìn ngó xuống ngã ba sông
Cứu thoát người dân chết giữa dòng
Nỗi khổ Ta bà sao nói hết
Động lòng bi nguyện tạo Phật hồng
Duyên xưa đưa đến cùng chiêm ngưỡng
Đại Phật vách cao nguyện hết lòng
Nhớ đến người xưa công tạo dựng
Chí thành bái phục Pháp Hải Thông.*

Báo Quốc Cảm Tác

*Cảnh chùa Báo Quốc quá thâm nghiêm
Sương phủ núi bao hiện ẩn chìm
Rợp bóng cây che nhiều cổ thụ
Phật tòa đa điện chốn linh thiêng
Hồng trần lữ khách mau dừng bước
Bể tục sâu chìm lắm đảo điên
Cảnh vật ngàn vui tâm lắng động
Khách về bến giác hết nơi tìm.*

Nga Mi Cảnh Sắc

*Nga Mi đỉnh núi mịt mù sương
Nhìn ngấm lên trên chẳng tỏ tường
Tiếng nói, tiếng cười nghe ỏm tỏi.
Đoàn người lần đến cáp treo nương
Từ lâu mơ ước nay tròn nguyện
Nguyện đáu Nga Mi vạn lý hương
Nặng bước đường đời muôn khổ lụy
Sao bằng niệm Phật đáu Tây Phương.*

Hồng Rôi!

*Viếng cảnh Nga Mi đã hồng rồi
Mọi người không được tiến vào ngôi
Điện thờ Đại Phổ đang tu sửa
Đàn hương phải trở ra kiếm chỗ ngồi
Bụng đói tay run mờ sương khói
Nhà hàng tiến thẳng để vào xoi
Ăn rồi trở xuống ngôi chờ cáp
Bước tới nhào vô để xuống đồi.*

Vạn Niên Cảm Tác

*Vạn Niên Bạch Tự đến viếng thăm
Đi cáp treo lên dễ kiếm tâm
Đông Tấn Long An xây tạo dựng
Huệ trì chủ xưởng vạn kiên tâm
Phong quang cảnh trí lâm huy nguyệt
Vạn đại truyền phong đạt lý thâm
Nga Mi lưu tích thiên niên kỷ
In bóng tùng phong vượt thág năm.*

Thạch Lâm Cảnh Tác

*Thạch Lâm đá nổi giữa rừng hoang
Xen lẫn đồi cây bát ngát ngàn
Du khách nón dù trong nắng nóng
Mỗi người chai nước dạo tham quan
Thắng cảnh thiên nhiên công tạo hóa
Đá ngàn lớn nhỏ vẫn trơ gan
Du khách ngắm nhìn không biết chán
Một rừng đá nổi quá hiên ngang.*

&&&

*Bao la rừng đá giữa trời xanh
Phong cảnh nên thơ đã sẵn dành
Yên tĩnh nước hồ trơ đá nguyệt
Muôn hình tranh đá nổi thanh thanh
Xa xa muôn dặm trời mây đá
Du khách ngàn yên một chữ thành
Hỏi khách du phương dừng chân ngắm
Ngắm nhìn cảnh đá hết đua tranh.*

Phổ Nhĩ Trà

*Vân Nam sản xuất Phổ Nhĩ trà
Hương vị thơm ngon khó tả mà
Đang một uống vào thêm khỏe khoắn
Giải nhiệt dễ tiêu lại ôn hòa
Cao máu uống vào mau hạ thấp
Ăn ngon dễ ngủ mát cả da
Pha trà nghệ thuật cao tay thủ
Phổ Nhĩ trà chung thắng vị trà.*

Rời Bến

*Đoàn đến bến tàu ở Ninh Ba
Cùng nhau chuẩn bị đến Phổ Đà
Người người bước xuống tàu ra bến
Tâm niệm cùng vui một chữ hòa
Tàu chạy đưa người qua bến giác
Sau lưng bỏ lại nỗi phiền đa
Lắng nghe tiếng vọng từ tâm thức
“Năng Sở” song vong nhập Phổ Đà.*

Cập Bến

*Tàu chạy giữa dòng nước trắng trong
Úc Châu xa đến một tâm đồng
Phổ Đà con quyết nguyên chiêm ngưỡng
Bồ Tát Quán Âm ngưỡng vọng trông
Núi đá cao xa ngàn biển vắng
Nắng chiều gió thổi ngát hương nồng
Đến nơi tàu đậu người vui bước
Lặng lẽ nhìn nhau hướng một long.*

Tâm Cảm

*Không gian lặng giữa biển trời mây thanh vắng
Một đoàn người tâm cảm nhịp trào dâng
Đức Mẹ hiển hiện phủ toàn thân
Lòng con trẻ nguyện dâng niềm tin tưởng
Quỳ trước tượng với vạt lòng hướng thượng
Lệ ghen ngào xúc động ánh Từ Vân
Dẫn đàn con đến lễ Phật nê nào thân
Hòa Thượng lễ, đàn con quỳ trước sân đánh lễ
Được Bồ Tát chiếu soi nào sá kể
Chứng lòng thành đá bể giữa ngàn sao
Kính dâng lên Bồ Tát nỗi ghen ngào
Một tâm cảm, một suối trào con luôn nhớ!*

Bát Đài Cảm Tác

*Hoa Sơn in bóng một Hàn nhơn
Tâm đạo khổ tu dạ chẳng sờn
Hơn bảy mươi năm trên đỉnh núi
Trần đời bất nhiễm chí keo sơn
Hóa thân Bồ Tát tên Địa Tạng
Lưu dấu đôi chân cứu độ nhơn
Bát Đài du khách đông như hội
Lễ bái noi theo bậc chánh chơn.*

Nắng Chiều

*Nắng chiều trái lá đau thương
Tình đâu phụ bạc làm vương vấn sầu
Trăng tàn thức suốt canh thâu
Tuổi thơ vương lụy buổi đầu vương tơ
Thu về mấy độ ngân ngơ
Mây sâu phủ kín giấc mơ tan tành
Sóng tình dồn dập đầu xanh
Lòng này tan nát lìa cành hoa rơi.*

Nụ Cười Bất Diệt

*Linh Sơn pháp hội chưa tan
Vạn lời tán tụng khắp vang bầu trời
Đền thiền tỏa sáng muôn nơi
Nụ cười Ca Diếp đời đời không phai
Tuệ đăng soi sáng muôn loài
Mỗi người thấp sáng đêm dài phá tan
Thắp lên chánh pháp vẻ vang
Độc hành độc bộ hiên ngang trọn đời
An nhàn tự tại thanh thoi
Mây ngàn qua lại dạo chơi khắp miền
Nhìn xem thế giới tam thiên
Lòng không vương bận an nhiên thoát trần
Hòa tan theo tiếng chuông ngân
Hợp tan, tan hợp bao lần lại qua
Nhạc hòa tiếng hát vang ca
Nhịp nhàng muôn điệu chan hòa tình thương
Còn đâu rối rắm tơ vương
Còn đâu phiền muộn an tường hoan ca.*

Chiến Sĩ và Tăng Sĩ

*Anh chiến sĩ còn tôi là tăng sĩ
Hai chúng ta cùng ý chí như nhau
Anh đấu tranh vì lợi ích đồng bào
Đem sức sống tự do về cho dân tộc
Người tăng sĩ đấu tranh vì “Tam độc”
Quyết hiên ngang diệt lũ giặc tham tàn
Cho nước nhà tâm luôn được bình an
Mang hạnh phúc cho muôn dân được hưởng
Anh chiến sĩ đấu tranh vì lý tưởng
Anh nêu cao chí khí với tình thương
Anh xông pha diệt giặc ở chiến trường
Dành sự sống cho quê hương đầy no ấm
Là tăng sĩ, tôi luôn giữ gìn giới cấm
Quyết hiên ngang bằng chí khí kiên tâm
Tôi luôn luôn chống giặc lũ mê lầm
Tôi cương quyết bền tâm luôn chiến đấu
Anh chiến sĩ trừ gian diệt xấu
Anh oai hùng diệt lũ ngoại bang
Anh phơi gan tử chiến chẳng đầu hàng
Dù thế giặc ngoại xâm nhiều hung bạo
Là tăng sĩ tôi kiên cường vì đạo
Không đầu hàng dù giặc bạo đến đâu*

Trí gươm thiêng mặc chiến giáp áo nâu
Thề tử chiến can trường không lùi bước
Anh chiến sĩ mưu mô đầy dũng lược
Anh chiêu hàng quân giặc bỏ gươm đao
Anh xông pha diệt giặc chẳng hề nao
Mang vũ khí không lúc nào anh buông bỏ
Là tăng sĩ tôi luôn luôn bày tỏ
Khuyên ma quân nên bỏ ngỏ quy hàng
Lũ giặc kia nào ranh giới ngoại bang
Theo tiếng gọi đầu hàng dành thắng lợi
Anh chiến sĩ quyết một lòng đi tới
Anh tuyên thệ tròn nghĩa với non sông
Cho phỉ tình nghĩa khí chí tang bồng
Cho đất nước thoát khỏi vòng nô ách
Là tăng sĩ tôi vượt qua muôn ngàn thử thách
Tôi nêu cao đạo pháp khắp bốn phương
Vượt gian lao qua muôn vạn nẻo đường
Truyền chánh pháp cho mọi người am tường
đạo lý.

Buông!

*Còn có đến có đi nào niệm Phật
Sen vẫn hồng và đã nở khắp hè qua
Áo nâu lam trong ánh nắng chan hòa
Đất có chủ không hoang miền thôn dã.
Mời khách uống chung trà thay nước lã
Đến rồi đi vất vả chỉ thêm đau
Sóng biển đời bọt nước nổi lao xao
Thôi! Buông gánh đạo chơi mùa Xuân ấm.
Nắng lên đẹp! ngàn hoa cười tươi thắm
Mây dần trôi! gió thổi dưới chân đồi
Ngát hương lòng không thẹn kẻ nổi trôi
Về quê cũ trăng soi ngàn thuở trước
Đẹp chương ngại hành trình luôn cất bước
Trải rộng lòng muôn chốn khắp nhơn gian
Nụ cười tươi trong ánh mắt chứa chan
Nguồn Thơ đó thênh thang ngàn sao sáng.*

Nhàn

*Lắng nghe chim hót trên cành
Gió đùa khóm trúc trời xanh khắp miền
Xuân về én lượn thêm duyên
Hoa cười khoe sắc bình yên suối nguồn
Trải bao mấy độ thu buồn
Sắc không, không sắc in tuồng mây trôi
Vạn duyên phóng hạ qua rồi
Còn đâu dính mắc Than ôi! Không còn
Những là sông núi nước non
Nước non sông núi duyên còn duyên tan
Đất bằng trải rộng thênh thang
Chim cười hoa nở an nhàn thanh thoi.*

Tĩnh Thức

*Trải qua mấy kiếp nổi trôi
Biết bao thu vắng mấy hồi dạ đau
Ngàn hoa rơi rụng trước sau
Vô thường nhanh chóng khó chào qua đông
Cảnh đời sóng gió biến lòng
Đùa chơi nắm bắt mấy vòng lợi danh
Chào đời mấy chốc xuân xanh
Đã qua thuở ấy lá cành cuốn xa
Sao bằng niệm Phật Di Đà
Hơn thua tranh chấp chỉ là phù du
Quyết lòng qua cửa sông phù
Khéo tu thì nổi vụng tu thì chìm.*

An Nhân

*Nhân là sức mạnh tự xưa nay
Rạng rỡ thanh danh kẻ nhân tài
Hàn Tín hạ mình nơi giữa chợ
Văn Vương ăn thịt chốn lao tai
Cảnh đời loạn lạc nên kham nhân
Đường đạo an thành bởi nhân dai
Chữ nhân xưa nay là cao thượng
Gìn lòng an phận nhân mới hay.*

Bệnh

*Sáng nay chóng mặt nóng mê man
Nhức nhối đau mình xiết mỗi than!
Xây xảm mặt mày hoa mắt đỏ
Lao xao lòng dạ sáng không an
Bệnh xua thân thể mau mòn mỏi
Bệnh khiến thân mình chóng kiệt tàn
Khổ khổ hữu thân là thế ấy!
Bền lòng niệm Phật vãng Tây Phang.*

Chớ Vội Yêu

*Hỏi những kẻ tâm hồn còn trong trắng
Còn trinh nguyên trọn vẹn tuổi ngày xanh
Còn vui ca khúc nhạc mãi trong lành
Xin chớ vội bước vào đường yêu đau khổ
Có lắm kẻ đặt tình yêu không đúng chỗ
Mà vẫn yêu mang nặng khổ thương tâm
Một lần yêu dỏ bước lỡ sai lầm
Tim tắt lịm rét căm buồn áo nã
Đừng giỡn mặt ái tình chơi kiêu ngạo
Đường tình yêu hung bạo lắm ai ơi!
Phút sa chơn là ân hận cả cuộc đời
Chuồn khổ lụy ngập trời đau nhức nhối
Đời con gái nhẹ lòng nhiều nông nổi
Nghe lời đường mật ngọt dễ tin yêu
Cho thật nhiều nhưng nhận chẳng bao nhiêu
Khi biết rõ bội tình tiêu thân xác
Trang tình sử chứng minh nhiều bi đát
Bởi khi yêu trao trọn cả cuộc đời
Chuyện yêu đương không phải chuyện trò chơi
Xin chớ vội trách trời cao chẳng ngó
Biết bao kẻ bị người yêu ghét bỏ
Phải âm thầm gạt lệ suốt đêm thâu*

Trên trường tình lắm kẻ đã vùi đầu
Chôn thể xác trong vụn sầu thương nhớ
Cũng đừng trách tình duyên nhiều cắc có
Nhiều éo le ngang trái bể bàng chua
Vì tình yêu không phải chuyện chơi đùa
Vui một phút cay chua trong muôn thuở
Biết bao kẻ sa lầy tay nham nhở
Bước phiêu lưu dang dở cả cuộc đời
Thuyền lênh đênh giữa bão tố bể khơi
Sống dở sống chết không ra người chi hết
Lê kiếp sống trong bụi đời đầy chán mệt
Nghe lòng đau quặn thắt mấy tầng mây
Đừng trách người tàn nhẫn lắm đã gây
Mà phải trách lại mình nhiều nông nổi
Yêu là chết, yêu là càng gây thêm tội
Vì đã yêu lặn lội để gặp nhau
Một lần yêu nghe chết cả tế bào
Nghe vũ trụ không gian ngừng nhịp thở
Xin nhắn gửi tuổi ngây thơ đừng ham hở
Nếu chưa yêu xin chớ vội tìm yêu
Để tâm hồn bình thản tuổi xuân kiêu
Hưởng trọn vẹn ngày xuân tươi trẻ đẹp.

An Phận

*Ngốc ngốc dại khờ giữ phận ngu
Đêm ngày sớm tối găng công phu
Danh lợi phù hoa vui mặc thế
Sắc tài bọt nước chớ đắm ru!
Vắng lặng ta điên trong trường mộng
Loạn động ta khùng giữa thị lưu
Thôi thế là thôi xong an phận
Ngốc ngốc dại khờ giữ phận ngu.*

Tình Đời

*Những ai phỉ báng nhạo cười chê
Phải trái nào ai tránh khỏi hê!
Khổng Thánh kia còn bao kẻ biếm
Phật Đà bị hại xiết bao ghê
Khi thương trái ấu cho tròn trịa
Lúc ghét bỏ hòn vẩn méo ê
Thế sự tình đời sao nói hết
Xét mình vui đạo chẳng buồn tê!*

Kiên Tâm

*Tu hành học đạo phải bền tâm
Lập chí kiên gan nhẫn nhục thâm
Mặc thế cười chê ai nhạo báng
Vui mùi kinh kệ nín như câm
Cho hay chữ “Nhẫn” là cao thượng
Giận tức làm chi phải khổ tâm
Này hỏi ai ơi mau lượng xét
Tu hành học đạo phải bền tâm.*

Tự Thán

*Chẳng gầy, chẳng béo chỉ hơi cao
Không trắng không đen mắc bệnh đau
Nhức mỗi tí chi thường uể oải
Đau mòn ngũ tạng chóng tiêu hao
Bệnh gây thân thể luôn nhu nhược
Đau khiến thân mình sáng được nào
Chỉnh bởi nghiệp nhân gây chẳng thiện
Nên đành phải chịu biết nói sao!*

Lỗ Mũi

*Hai ống thông thông suốt suốt vào
Nở nang ồm lớn thấp hay cao
Nghe mùi hương vị phồng ra hít
Người cảm thúì tha bịt khít vào
Thích chí an lòng chưa nghệt bết
Dạ buồn khổ sở lúc nghe đau
Cho hay lỗ mũi là quan trọng
Hít thở ra vào mới sống nao.*

Quán Bất Tịnh

*Có chi là sạch ở hời thân!
Phèo phối ruột gan máu thịt gân
Mũi dãi tanh hôi đường cửu khiếu
Nhớp nhúa ra vào tợ ổ phân
Thế gian lắm kẻ thương yêu tiếc
Thượng sĩ xuất trần chẳng đoái thân
Ai người tỉnh giác chơn thường quán
Bất tịnh từ đầu đến chí chân.*

Bát Quan Trai

*Phật tử đến chùa thọ Bát trai
Cần chuyên tu niệm trọn đêm ngày
Giữ gìn giới luật oai nghi tể
Một dạ tín thành chớ mựa sai
Niệm Phật tụng kinh hằng nhớ nghĩ
Tâm thành lễ bái phải bền dai
Vô thường sanh tử nào ai tránh
Tỉnh thức tu hành thoát nạn tai.*

Thú Điền Viên

*Vui cảnh điền viên đã một thu
Gàn gàn dở dở chẳng phong lưu
Trồng rau cuốc đất xăn quần ống
Cấy cải cào phân cửi áo nâu
Vịnh phú ê a gương cổ đức
Ngâm thơ ở á tấm hiền nhu
Công danh phú quý tâm không đoái
An phận thanh bần một chữ “Tu”.*

Sống Và Chết

*Từng giây phút ta đã bằng mình trong cõi chết
Đổi thay luôn trong từng mỗi sát na
Dòng thời gian bất tận mãi ngàn xa
Không phải chết khi tuyệt dòng sinh mạng
Cái chết ấy chỉ là biến hình đổi dạng
Từ cảnh này sang cảnh khác vui đau
Vòng quanh quanh biến thái mãi ra vào
Chỉ chấm dứt khi nào tâm hết vọng
Sống là chết, chết trong dòng sự sống
Có và không, không có vẫn như nhau
Vạn pháp đồng thể tánh có thay nào
Chỉ đổi khác khi lòng ta còn vướng mắc
Trong vướng mắc, ấy là ta đã chết
Tận đáy mồ của kiến chấp si mê
Sống thật đâu khi lòng mãi tái tê
Vứt tất cả ấy là ta đang sống
Cái sống ấy mới thật là thật sống
Không hư danh không giả ảo mơ huyền
Vượt bằng ngàn qua mọi nẻo vọng điên
Bình mắt dậy ta hoàn hồn trong đại thể.*

Cảm Tác

*Trở lại chùa xưa cảm xót xa
Bao năm xa cách ở quê nhà
Chùa hư ngói đổ cây xơ xác
Nhà dột mưa rơi khổ mẹ già
Bốn đạo cùng nhau tu bỏ lại
Người người đóng góp tạm an hòa
Linh thiêng Diệu Pháp ơn Tam Bảo
Phật tử vui mừng lệ hết sa.*

Đêm Buồn

*Nhìn ánh trăng khuya dạ mõi mòn
Lắng nghe tiếng đế khóc nỉ non
Nhạc sênh trời giọng sầu chan chứa
Chó sủa vang tai tiếng quẩu đòn
Phút chốc thạch sùng than chắc lười
Giây hồi nhái trời giọng buồn hon
Chạnh lòng khổ cảnh thân ngư chẫu
Thương ghét sao lờng hời trời con!*

Lời Tự Nguyện Của Người Phật Tử

*Là Phật tử con xin tự nguyện
Gìn Tam Quy ngũ giới Phật răn
Cùng là sám hối tội căn
Đi chùa lễ Phật khó khăn chẳng nài
Dù trở ngại ngàn cay muôn đắng
Con quyết tâm chiến thắng vượt qua
Noi gương Phật Tổ Thích Ca
Làm lành lánh dữ vị tha muôn loài
Mặc ai nhạo chê bai phỉ báng
Lý tưởng ta quyết đáng tôn thờ
Trường đời là một giấc mơ
Hơn nhau một tiếng bợn nhơ trong lòng
Con ý thức cộng đồng nếp sống
Dù duyên đời bận rộn đến đâu
Con nguyện giữ vững tâm đầu
Nhớ câu niệm Phật bền lâu không rời
Chỉ có thể mới vui nổi khổ
Cõi Ta Bà không chỗ nào yên
Con nguyện lập chí vững kiên
Quyết tâm vì đạo theo duyên làm lành
Đời lắm kẻ ma ranh xảo trá
Con xin nguyện hỷ xả yên vui*

Chùa chiến con vẫn tới lui
Lập công bồi đức mới nguôi dạ này
Phận công dân con đây không tránh
Việc nước nhà con phải trả xong
Biết rằng mệt mỗi việc công
Nhưng không vì thế quên vong đạo mầu
Đời lắm nỗi cơ cầu khổ cực
Lo mặc ăn thật nhứt điên đầu
Bởi do mê lạc từ lâu
Nên nay phải chịu chẳng sâu chẳng than
Đời lắm kẻ ngược ngang chẳng tá
Quên song thân quên cả tổ tiên
Quên ăn nết ở làm hiền
Quên nguồn cội gốc quên giếng mối dây
Con phát nguyện từ đây xin bỏ
Bỏ kiêu căng bỏ thói điều ngoa
Bỏ điều lợi kỷ hại tha
Bỏ tánh nói xấu, nói xa, nói gần
Con phát nguyện chuyên cần tinh tấn
Siêng tụng kinh học hỏi điều hay
Nói gương chí nguyện quý thầy
Tu hành giải thoát dứt dây buộc ràng
Dù hiện tại muôn vàn rối rắm
Song con đây quyết chí vâng làm
Sắc tài danh lợi bớt ham

*Thị phi phải sạch luận đàm mặc ai
Con ý thức luật vay, vay trả
Luật luân hồi nhân quả chẳng sai
Nên con cố gắng từ rày
Nguyện chừa việc ác không gây tội tình
Con nhận rõ cảnh sinh, sinh diệt
Cảnh vô thường bãi biển nương dâu
Nên con cố gắng không sầu
Dù cho tan biến dãi dầu nắng mưa
Chí con quyết không ai lừa phỉnh
Gạt gắm con theo dấu đường tà
Con đây chán cõi Ta Bà
Lâm chung con nguyện Di Đà rước con.*

Khúc Hát Bên Nhau

*Nhìn chiếc lá rơi! Rơi!
Xin nhớ đến vô thường người ơi!
Bao kiếp sống chơi vơi!
Giữa biển khổ cuộc đời
Kìa! Chiếc thuyền ra khơi
Bao sóng gió tới bờ!
Hãy trở về bến giác người ơi!
Dứt nỗi khổ muôn đời
Ngồi bên nhau thanh thoi
Ta hát ca quên lời
Ta nhớ Phật tròn đời
Cho trí huệ sáng ngời.*

Một Ngày Tu Học

*Hôm nay ta tụ về đây
Đồng tu đồng học một ngày an vui
Tấn tu Tịnh Nghiệp không lùi
Giữ câu hiệu Phật niềm vui tràn đầy
Đạo tràng ta quyết đắp xây
Nghe kinh niệm Phật lòng nầy thanh thoi
Trau dồi trí huệ sáng ngời
Phút giây hiện tại chớ dời bản tâm
Lắng nghe kinh kệ thậm thâm
Trì danh lễ bái quyết tâm hành trì
Noi gương hạnh nguyện Từ Bi
Thương người thương vật viễn ly não phiền.*

Mấy Ai Biết

Mấy ai biết trong niềm đau chua chát
Giữa biển tình sóng nước ngát thương tâm
Gởi tình yêu trong ánh mắt sai lầm
Là chuốc khổ âm thầm tuôn lệ nóng
Mấy ai biết mây sâu ngăn lẽ bóng
Đêm thu tàn trống vắng tủi cô đơn
Có biết thương là có biết giận hờn
Có lý tưởng chẳng sòn bao thử thách
Sống ý thức sẽ vượt qua nhiều ngăn cách
Thôi! Đừng vương, không vương lụy bận chi thêm
Hãy trở về với cuộc sống rất êm đềm
Theo năm tháng một niềm vui nhiều mộng đẹp
Người đã chết và cửa tình nay đã khép
Giữ hương tình cho mãi đẹp đến ngàn sau
Ta sợ đời nhiều bấy rập quá thương đau
Lỡ một bước là lệ trào tuôn khoe mắt
Xin đừng hỏi cũng đừng thêm thắc mắc
Lòng dặn lòng son sắc mấy thu qua
Dành cho con với bao nỗi thiết tha
Với tất cả ruột rà trao cạn trót
Nhìn con trẻ lòng nào không chua xót
Có cây nào mà chẳng muốn tươi xanh
Loài hoa nào chẳng muốn có nhiều cành
Để khoe sắc trong vườn hoa nhiều nắng đẹp

Ta rất sợ miệng đời nhiều láo khoét
Dệt mỹ từ tim bọc thép chẳng đổi thay
Khi vướng vào khổ lụy suốt đêm ngày
Xin nhắc gởi những ai lòng nhẹ dạ
Hãy tin tưởng những tâm hồn đầy cao cả
Đầy tình người và tao nhã lúc nói năng
Bao nỗi niềm trút cạn nỗi băn khoăn
Rất chân thật và công bằng trong nếp sống
Lúc xử sự ta gìn lòng không nôn nóng
Không kiêu sa và không kinh chống với một ai
Vui việc làm trong trách nhiệm trải tháng ngày
Mặc thế sự chẳng bàn hơn thua thiệt
Ta chỉ nói trong cảnh tình khi cần thiết
Ta chỉ khuyên khi công việc thấy cần khuyên
Hạnh phúc là khi tâm ta được bình yên
Là lẽ sống không bạc tiền mua kiếm được
Khi gặp khó ta bình tâm tìm phương chước
Giải quyết qua từng bước gắng kiên tâm
Chớ xen vào tình cảm trọn mê lầm
Thì tâm cảnh khó tìm phương tháo gỡ
Trong cuộc sống đã mấy ai không lầm lỡ
Không một lần đổ vỡ lắm tang thương
Bước đường đời sao tránh khỏi cảnh nhiều
nhường
Sao cho khỏi đoạn trường trong sương gió
Ta vững bước trong cuộc đời đầy khốn khó
Ta âm thầm băng bó lại vết thương tâm

Hương Dương Thi Tập

*Nguyện từ nay ta sống chẳng lạc lăm
Ta quyết sống âm thầm chơn hạnh phúc.*

(Bài thơ này đặc biệt viết tặng riêng cho người cháu gái)

Kệ Nấu Ăn

*Xắt gọt nấu xào chiên
Tâm loạn tưởng đảo điên
Miệng nói chuyện xằng xiên
Chúc khổ lụy ưu phiền.*

*Xắt gọt nấu xào chiên
Hơi thở nhớ bên kiên
Tới lui thường niệm Phật
Lòng tươi mát dịu hiền.*

*Xắt gọt nấu xào chiên
Cần tu cứu đầu nhiên
Thức ăn người thụ hưởng
Nguyện chóng thoát ưu phiền.*

*Xắt gọt nấu xào chiên
Tinh khiết như hương liên
An hòa người cộng lạc
Vui hưởng trọn tâm thiền.*

THI KỆ

Thức dậy

*Thức dậy lòng thư thả
Buông xả mọi ưu phiền
Nhìn mọi người tươi mát
Bằng ánh mắt dịu hiền.*

Bước đi

*Bước đi trong tĩnh lặng
Mỗi bước nhịp thở đều
Tâm an nhiên tự tại
Mầu nhiệm biết bao nhiêu.*

Đứng

*Giữ thân như tường vách
Thế đứng sư tử vương
Thân tâm cùng hợp nhất
Tự tại thể chơn thường.*

Ngồi

*Bồ đoàn ngồi thanh thoi
Không bận tâm việc đời
Chỉ chuyên lòng nhớ Phật
Trí huệ chiếu sáng ngời.*

Nằm

*Khi tôi nằm xuống nghỉ
Buông thả miệng mỉm cười
Việc qua rồi chẳng nhớ
An giấc mộng vui tươi.*

Vào Điện Phật

*Bước vào trong Phật điện
Thân ý giữ nghiêm trang
Xin nguyện không nói chuyện
Quy kính hướng tâm Thiền.*

Vào Trai Đường

*Bước chân vào trai đường
Buông xả mọi vấn vương
Nhẹ nhàng trong chánh niệm
Trân kính thọ cúng dường.*

Nghe Pháp

*Thân người không dễ được
Pháp Phật không dễ nghe
Cả hai nay đều được
Phải trân quý lắng nghe.*

Chắp Tay

*Sen búp xin tặng người
Một vị Phật tương lai
Xin nhớ Phật mỗi ngày
Sẽ dứt nỗi khổ ngay.*

Rửa bát

*Rửa bát thật nhẹ nhàng
Trao nhau niềm an lạc
Tẩy sạch cái bợn nhơ
Dứt hết mọi buộc ràng.*

Sức khỏe

*Sức khỏe khéo giữ gìn
Ăn uống hợp vệ sinh
Siêng năng thường thể dục
Thân khỏe tâm an bình.*

Nhai cơm

*Cơm đưa vào miệng
Phật hiệu theo liền
Từng miếng nhai lâu
Bể sâu tát cạn.*

Uống nước

*Một ngụm nước trà
Lòng ta tươi mát
Nước làm đã khát
Ta “Biết” rõ ràng.*

Kinh Hành

*Vừa đi niệm Phật
Miệng niệm tai nghe
Bước đi thật đều
Không nên lật đật.*

Huyền Thân

*Thân như bọt nước hợp rồi tan
Chìm nổi lênh đênh khốc khổ than
Mấy kẻ nhận ra mình bọt nước
Bao người biết rõ cảnh hoa tàn
Hơn thua phải trái tranh nhau mãi
Cầu xé bon chen lệ ướt tràn
Này hỏi ai ơi! mau tỉnh giấc
Chóng lo niệm Phật vãng Tây Phang.*

Nắng Thơ

*Hoa hồng đọng lại giọt mưa
Chan hòa vũ trụ đông đưa đón chào
Thì thầm hương gió bay vào
Tình khô ngày ấy ngọt ngào trời mây
Muôn ngàn tiếng hát đông đầy
Cùng trong nhịp thở một ngày nắng thơ
Nụ cười tan vỡ không ngờ
Tào Khê suối chảy lững lờ như nhiên
Sen vàng tỏa ngát “Tam thiên”
Vào ra một cõi cửa “Thiên” ai hay.*

Hiện Hiện

*Mây tan biến ta cho là mây mất dạng
Ta bước đi trong thương tiếc băng khuâng
Ta thương mây một thoáng trôi phăng
Ta gục khóc lệ sầu biếng ăn không nói
Mọi cảnh vật biến tan thành mây khói
Bầu trời xanh vẫn hiển hiện mãi trong lành
Mây tan hình biến dạng hạt mưa nhanh
Thấm lòng đất nuôi xanh màu cây lá
Dù hạt bụi hay núi non ngàn cây đá
Không vật nào từ có biến thành không
Hạt mưa rơi ôm lấy một dòng sông
Rồi biến dạng khi đủ duyên liền biểu hiện.*

Bài thơ không họa

*Anh có thể họa bài thơ tôi đang viết
Anh không hề họa được cái “Không Thơ”
Anh làm sao biết được cái “không ngờ”
Vì cái ấy vượt ngoài Tam thiên giới*

*Anh có thể hát ca đùa vui trong nắng mới
Anh làm sao đào xới được cái “Không Lời”
Sống trên đời cút bắt một trò chơi!
Ngàn cảnh đẹp không lời anh diễn tả*

*Anh có thể tìm dê muôn vạn ngã
Nẻo đường trần buồn bã lắm tang thương
Muôn cảnh đời anh không có chỗ để nương
Anh đứng thẳng, không đường anh đi tới*

*Tôi đã nói, xin anh đừng đào xới
Uống trà đi, đừng ca ngợi điều gì
Cả bầu trời đẹp bước chân đi
Anh cứ uống, làm thi trong muôn thuở.*

Qua Bờ

*Hoàng lương giấc mộng kê vàng
Đất trời nghiêng ngữa hương tàn nửa canh
Núi già trên đá rêu xanh
Quạ vàng đuổi thả buông mành ngấn ngơ
Trời thu nước lặn như tờ
Nhạn qua in bóng vượt bờ Huỳnh Mai
Rừng hoang tự tại tháng ngày
Kê vàng đã chín trở tài pháp âm.*

Chích thủ âm thanh

*Lắng nghe tiếng vỗ một bàn tay
Vang vọng âm thanh vượt thánh ngày
Đá hỏi hoa cười trong nắng ấm
Gỗ kêu đất nói dưới ban mai
Trắng vàng thăm gió sao chưa tới
Mây trắng chào cây chó lộn nài
Chim vẽ nhìn tranh cười khẽ nói
Sáo đàn không lỗ lại không dây.*

Phật Sự Tùy Duyên

*Việc đạo gương xưa một chữ tùy
Đủ duyên hợp mặt đất nhau đi
Tây phương tịnh nghiệp trau dồi mãi
Niệm Phật bền tâm nhớ khắc ghi
Quyết chí nhứt nhàn không thối bước
Gìn lòng khắc niệm chữ A Di
Tình sen muôn thuở không sau trước
Cực Lạc nguyện về chẳng khởi nghi.*

Tình Quê

*Chiều về mẹ nấu bát canh
Đậm đà hương vị mấy khoanh rau ngò
Trên sông giọng hát đưa đò
Mái chèo thôn nữ câu hò nghe quen
Hoàng hôn mái lá lên đèn
Hoa đồng cỏ nội tiếng kèn êm tai
Bình minh đồng ruộng trâu cày
Mạ gieo ngấn nước dạn dày gió sương
Sông dài kênh rạch khai mương
Tình quê muôn thuở vẫn vương cõi long.*

Mưa Rơi

*Mưa rơi nặng hạt bên thêm
Ngồi bên với mẹ êm đêm ấm yêu
Mẹ già khổ cực trăm chiều
Thân cò lặn lội muôn điều nuôi con
Dù cho cay đắng mỗi mòn
Tình thương mẹ vẫn cho con thuở nào
Lời ru của mẹ ngọt ngào
Êm như suối chảy rạt rào tình thâm
Mẹ già tóc bạc hoa râu
Nắng mưa chẳng quản bao năm khổ sầu
Thương con cho hết còn đâu
Thâm ân từ mẫu cao sâu không bờ
Ngày nào tuổi mẹ còn thơ
Mà nay mẹ đã bơ phờ vì con
Còn trời còn nước còn non
Còn tình mẫu tử keo sơn muôn đời.*

Bình Minh

*Hoa đậm nụ bình minh quẩy rũ
Tỏa ngát hương khêu lũ bướm ong
Hoa tàn lá rụng là xong
Bướm ong, ong bướm lượn đồng bay xa.*

Nắng lên

*Trời se lạnh
Nắng lên cao
Gió xạc xào
Chim cao giọng hót
Nắng qua mau
Không đợi chờ
Trời xanh lơ
Nắng thơ
Trở về
Trong sáng.*

Bánh tráng cuốn

*Đối diện cuốn từng bánh tráng ăn
Việc đời thôi nghĩ hết khó khăn
Ăn không nghĩ ngợi, ăn Thiền vị
Ăn “**Biết**” rõ ràng, trâu có chăn.*

*Đối diện cuốn từng bánh tráng ăn
Tâm hồn tươi mát, chẳng lãng xãng
Ăn không tính toán, khen ngon dở
Cứ thế mà ăn chẳng nhọc nhằn.*

*Đối diện cuốn từng bánh tráng ăn
Phóng khoáng thơ tràn thay nói năng
Nắng vàng gió thổi tan niềm tục
Trí sáng chan hòa vượt chương ngăn.*

*Đối diện cuốn từng bánh tráng ăn
Hương tình đạo vị chẳng khô cần
Thời gian lặng lẽ trôi trôi mãi
Thế sự thăng trầm chỉ “Thiền căn”.*

Bước chân

*Bước chân đi
Đất không bờ
Trời không mây
Thênh thang trải rộng
Ngàn xưa
Ngàn sau
Thoáng qua mau
Không đợi chờ
In dấu phù sa
Dâng lời ca
Một dãy ngân hà
Nắng chan hòa
Một cõi không
Huyền mộng
Bầu trời trong.*

Mây trắng

*Trời chiều mây trắng thông dong
Ngang qua đồi núi băng đồng ngao du
Thăng trầm cát bụi mịt mù
Nhấp nhô sóng bạc mây thu chiều buồn
Biển đời lệ nóng trào tuôn
Mây thương biển nhớ mền nguồn bến xưa
Rừng phong gió thổi đong đưa
Mây cười nhìn gió nắng mưa một thời
Thuyền chèo bạc nước mù khơi
Trắng soi vườn trúc sáng ngời bao la
Tiêu dao một dải ngân hà
Sum la vạn tượng cũng là trời trong.*

Thấp nền

*Đêm lắng đọng tinh cầu vang âm hưởng
Tiếng hải triều Phật hiệu khắp không gian
Nỗi niềm đau nhức nhối quyết xua tan
Nhìn ngọn nến sáng chan niềm trang trọng*

*Tiếng niệm Phật hòa âm theo gió lộng
Tâm bình an vọng động khói sương mờ
Cõi hồng trần tan biến một giấc mơ
Về thực tại mây trôi vàng trắng sáng*

*Trời Cực lạc sen thơm nào biến dạng
Gió reo cười khúc nhạc vẫn vang lên
Những cảnh mai nở nụ mãi an bền
Cùng chí hướng bước lên miền Tịnh Độ*

*Vượt chướng ngại ngàn trùng muôn cám dỗ
Bát phong trần vạn khổ sóng dâng cao
Trải bao đời bọt nước nổi lao xao
Nay tỉnh giấc ngàn sau thôi! buồn gánh.*

Lũ lụt

*Nghe tin lũ lụt ở quê nhà
Bấy tỉnh đồng bằng đã diễn ra
Mực nước dâng cao người chết đuối
Đàn bà con trẻ khóc rên la
Hải ngoại đồng bào thương trợ giúp
Động lòng thế giới gởi đô la
Thiên tai ách nạn trời gieo mãi
Biết đến bao giờ mới thoát ra.*

(Ngày 10/7//2000)

Niềm vui

*Một tháng thời gian chẳng có xa
Cảnh người tu học tạm ly gia
Sáng kinh chiều kệ lòng thanh thoát
Thời khóa đồng tu một chữ hòa
Phước Huệ Tòng Lâm vui khó tả
Cảnh nhà náo động lắm bên ba
Khóa tu viên mãn lòng lưu luyến
Thầy bạn đậm tình chẳng muốn xa.*

Quán Âm Ân Niệm

*Quán Thế Âm tâm thanh cứu khổ
Ngài hiện thân khắp chỗ cùng nơi
Oai thần lồng lộng sáng ngời
Hiển linh cảm ứng độ đời khổ đau
Lòng Bồ Tát dạt dào bi cảm
Thương chúng sanh bể thảm sông mê
Ứng thân xoa dịu mọi bề
Lòng con xưng niệm tràn trề an vui
Niềm tin tưởng chẳng lùi tiến bước
Cảm ơn Ngài ngũ trước độ con
Lòng này dâng trọn sắc son
Cam lồ vện hưởng nguyện tròn thủy chung
Nhớ lúc khổ khốn cùng Ngài độ
Gặp gian truân thổ lộ Ngài nghe
Ơn Ngài đất chở trời che
Bao lần lâm khổ thuyền bè vớt đưa
Nhành dương liễu tay vừa kịp nắm
Nước tịnh bình tưới tắm thân con
Phổ Đà trú xứ hằng còn
Duyên xưa đã đến vện tròn ước mơ.*

Hô Chuông

*Nguyện tiếng chuông này vang khắp nơi
Phá tan phiền muộn trí sáng ngời
Thênh thang rộng mở lòng an tĩnh
Dứt nẻo luân hồi dạ thanh thoi*

*Nghe chuông tỉnh thức chó mê man
Nghĩ đến vô thường kịp liệu toan
Thân như bọt biển tan rồi hợp
Gấp niệm Di Đà đến Lạc Bang*

*Nghe chuông tỉnh thức chó mê man
Chánh niệm tâm an ấy Niết bàn
Vọng tưởng dấy lên liền buông bỏ
Quyết lòng niệm Phật vãng Tây phang*

*Nghe chuông tỉnh thức chó mê man
Phú quý công danh giấc mộng tràng
Sáu nẻo luân hồi bao khổ hải
Gìn lòng niệm Phật giữ tâm an*

*Nghe chuông tỉnh thức chó mê man
Tạp niệm lăng xăng lắm buộc ràng*

Hương Dương Thi Tập

*Nhiếp niệm chí thành nơi Phật hiệu
Nguyện bỏ thân này đến Lạc bang.*

(Kỷ niệm khóa tu học ngày 15/10/2001)

Di Đà Trong Ta

*Đêm tụng kinh Di Đà
Tây phương hiện trong ta
Mỗi lời trong chánh niệm
Tiếp xúc Phật Di Đà*

*Đêm tụng kinh Di Đà
Tịnh Độ thật không xa
Nhạc trời vang tiếng gọi
Tịnh độ tại Ta bà.*

Buông Xả

*Buông xả tâm an vui
Buông xả miệng mỉm cười
Buông xả lòng tươi mát
Buông xả đắm tình người*

*Buông xả có gì hơn
Buông xả hết giận hờn
Buông xả niềm an thoát
Buông xả trở về nguồn.*

Vui Thay

*Vui thay! đến đạo tràng
Vui thay! niệm Phật vang
Vui thay! Kinh ngời tụng
Vui thay! sống an nhàn*

*Vui thay! niệm Di Đà
Vui thay! niệm Thích Ca
Vui thay! Tình bạn đạo
Vui thay! sống Lục hòa.*

Hương Đồng

*Tôi đứng lặng yên giữa cánh đồng
Nhìn dòng nước chảy lững lờ trong
Con cò vỗ cánh bay ngang đó
Hình ảnh không lưu một vết hồng*

*Gió mát bốn phương thổi ngát nồng
Một nàng thôn nữ đứng nhìn trông
Đâm chiều mỗi mắt nhìn hoa lá
Mộng ước tương lai đẹp cánh hồng*

*Hoàng hôn buông phủ khắp xóm làng
Bóng hồng thiếu nữ bước đoan trang
Trong tà áo trắng hồn trinh tiết
Ước vọng ngày mai độ sức chàng*

*Trăng đẹp ngày rằm rạng chiếu soi
Hoa lá lặng im khắp gọi mời
Trăng lên mang lại niềm tin mới
An lạc tâm hồn dạ thanh thoi.*

Sám Hối Ca

*Chúng con từ vô thủy
Vì vô minh gây bao lầm lỗi
Làm khổ con lại khổ người
Khổ cho hết thấy muôn loài
Nay tất cả con xin sám hối
Nay tất cả con xin sám hối
Nguyện chư Phật thương xót chứng minh
Cho con hết lòng ăn năn sám hối
Kể từ nay con nguyện xin sửa đổi
Bao lỗi lầm mà con đã gây ra
Nay tất cả con thành tâm sám hối
Nguyện chư Phật thương xót chứng minh
Nguyện chư Phật thương xót chứng minh
Cho chúng con được sống an lành
Cho chúng con được sống an lành
Cho chúng con được sống ... an...lành.*

Công Phu

*Trời khuya tĩnh lặng
Tâm lắng nghe chuông
Bao nhiêu vọng tưởng điên cuồng
Thấy đều nhẹ gánh in tuồng mây bay
Gió lung lay
Trăng mới ngày
Lắng Nghiêm ngồi tụng hòa hài an vui
Nụ cười tươi
Quên sự đời
Lòng không vướng bận thanh thoi an nhàn
Về đạo tràng
Dứt lời than!
Hòa âm nhịp mõ phá tan mê lầm
Kinh thậm thâm
Kệ cao ngâm
Não phiền lắng đọng chân tâm hiện bày
Sáng ban mai
Vui trọn ngày
Sen vàng ngát tỏa phẩm đài cao đẳng.*

Đường Xưa

*Trăng lên qua đôi núi
Gió reo cười phương xa
Trên đường đi hái trái
Hạnh phúc niệm Di Đà*

*Suối về nguồn tươi mát
Hoa nở nụ cười duyên
Mây buồn thôi giả biệt
Trăng lên khắp mọi miền*

*Hải triều vang tiếng niệm
Linh Thửu một trời trong
Hoa sen truyền một đóa
Tào Khê chảy một dòng*

*Bèo tan mai vẫn nở
Chim hót tiếng reo vang
Ngàn xưa một âm hưởng
Ngàn sau một con đường.*

Biển lặng

*Lâu sò sương khói tan
Vương vấn khổ ngập tràn
Vui gì dâu chợ bể
Chìm đắm một đời than!*

*Kiếng màu trôi buông gỡ
Hoa đóm hết lãng xãng
Cười tan đời vỡ mộng
Biển lặng sóng trôi tràn*

*Nắng lên cười ca hát
Sỏi đá nhiệm màu tươi
Bên đường không cát bụi
Hoa lá mỉm nụ cười*

*Muôn cảnh đã trôi qua
Mái tóc màu sương trắng
Xuân tàn hoa rơi rụng
Hoa mai vẫn không cần.*

Tươi Hoa

*Mỗi người là một bông hoa
Nở ra tươi tốt múa ca mặt trời
Không gian rộng mở sáng ngời
Chăm lo tưới tắm hoa thời tươi vui
Sáng ra miệng nở tươi cười
Nhìn ai cũng đẹp mở lời yêu thương
Hoa ơi! Hoa nở bên đường
Không gian tươi mát em thường hát ca
Bước đi Tịnh Độ một nhà
Thảnh thơi vững chãi ruột rà thương nhau
Chị thời bước trước em sau
Tự do vui bước ngọt ngào tình ta
Ráng lên niệm Phật Di Đà
Tây Phương rộng mở một nhà an vui.*

Trăng Đòi Trăng Đạo

*Trăng mơ mộng, trăng mơ say huyền ảo
Trăng yêu đời, trăng điên đảo mộng gió lay
Trăng lên cao, trăng vượt cả tháng năm ngày
Trăng sáng tỏ, phá dài đêm tăm tối
Trăng về khuya, mây che nào thấy lối
Trăng mơ huyền, gió thổi chẳng hề chi
Trăng sáng soi bóng tối đẹp mê si
Trăng soi tỏ lối đi ngàn thuở trước
Trăng ngủ say trong cõi đời đầy ô trược
Trăng suy tư chỉ được mắt hay còn
Trăng bồi hồi trần trọc khó ngủ ngon
Trăng vượt thoát không còn lo toan tính
Trăng trong sáng không còn mờ bụi dính
Trăng về nguồn an định chẳng còn say
Trăng không gian tràn ngập chẳng lạc loài
Trăng “Viên Giác” sáng ngời sao bắt được?
Trăng vẫn sáng không còn ngăn cháp trước
Trăng như như mắt được chẳng lo chi
Trăng đạo đời tuy hai rẽ lối đi
Trăng cứu cánh bật nghĩ suy vằng trăng sáng.*

Bình Minh Trở Về

*Rừng cây lá xanh tươi nghiêng mình chào đón
Mây trắng bay như gió nón vui chào
Đón người về hoa lá trời xôn xao
Cùng ca hát vui tươi bình minh trong nắng ấm
Đây Đại Tòng Lâm trong tình người đượm thắm
Trái tim hồng hòa nhịp nắm lấy tay nhau
Hãy thương yêu trong nhịp thở của mỗi tế bào
Cùng xây dựng trong tình thương yêu cao cả
Hãy thắt chặt lại trong tấm lòng bao dung hỷ xả
Hãy quăng đi những gánh nặng chất chứa hận thù
Về đây rồi, xin buông bỏ tâm địa của mùa thu
Cùng vui hưởng ngoạn du trong giải thoát
Đường đi tới hoa trời thơm tỏa ngát
Có trăng sao có tiếng hát của chim kêu
Có suối reo có muôn cảnh đẹp yêu kiều
Có tất cả muôn điều không nói hết
Dẹp lối cỏ đường về qua ngõ hẹp
Mở cửa từng đôi cánh chẳng còn vương
Hãy về đây xây dựng lại tình thương.
Trong ánh sáng “Chơn Thường” ngàn vẻ đẹp.*

Bài hát ngày vui

*Vui là vui quá vui
Quá vui mừng ôi! thật là vui
Kìa chim hót líu lo trên cành
Cây xanh xanh và lá xanh xanh
Cùng nhau hát xoay quanh một vòng
Cùng nhau hát xoay quanh một vòng
Ta vui tươi trong ánh bình minh
Mừng hoa lá đẹp xinh an lành
Trời thanh thanh nước xanh xanh
Về đây hát tuổi xanh vui đùa
Về đây hát tuổi xanh vui đùa
Về đây hát tuổi xanh vui đùa.*

*(Đặc biệt riêng tặng cho các em trong khóa tu mùa Hè tại Tổ
Đình Phước Huệ 2008)*

Hoa Tình Thương

*Sáng ra em thức dậy
Miệng em nở nụ cười
Người nhìn em tươi mát
Em nhìn người vui tươi*

*Em là một đóa hoa
Đóa hoa xin tặng người
Tặng cho Ba và Má
Cho mọi người em thương*

*Em là một đóa hoa
Đóa hoa nở trong vườn
Mang mùi thơm đạo đức
Ngát tỏa khắp mười phương*

*Em là một đóa hoa
Lòng em luôn thiết tha
Nhớ ơn người nuôi dưỡng
Công lao Mẹ và Cha.*

Bài Ca Thiền Hành

*Ta đi đi không có gì ràng buộc
Ta đi đi không hướng vọng tương lai
Ta đi đi quên cả tháng năm ngày
Ta đi đi từng bước chân trong hiện tại
Ta đi đi vượt muôn ngàn chướng ngại
Ta đi đi về tới bến nơi rồi
Ta đi đi từng bước thật thanh thoi
Thật thanh thoát an lành trong chánh niệm.*

Cảnh Cháy Rừng

*Cây xanh lá cả rừng cây đau đớn
Đứng phơi mình nám cháy xác trơ vơ
Giữa không gian lửa cháy khói mịt mờ
Hòa tiếng khóc tiếng la người giãy chết
Lửa! lửa dữ lan tràn thiêu hủy hết
Xác người phơi lê lét giữa rừng sâu
Tiếng kêu la hốt hoảng giữa đêm thâu
Cùng chạy loạn thảm sâu kêu áo nảo!
Lửa rực sáng ngút trời cao hung bạo
Đốt thân người tiêu xác cháy ra tro
Đất đang bằng sóng dậy biết đâu lo
Cảnh tử biệt sinh ly nào nói hết
Lửa thù hận thêm chi nhiều mộng dật
Đốt cháy mình và đốt cháy cả nhân gian
Rừng cháy kia có lúc phải ngưng tàn
Lửa sân hận biết bao giờ ngừng tắt hẳn?!
Lửa vật lý người còn không thể thắng
Lửa tham sân cay đắng biết là bao
Lấy lòng nhân xử sự nghĩa đồng bào
Tình nhân loại ngọt ngào trong máu đỏ
Cảnh hỏa hoạn thiên tai gây khôn khó*

*Xin mọi người chớ có khổ gâý thêm
Hãy nghiệm suy máu chảy ruột phải mềm
Cùng chung sống ấm êm trong hạnh phúc.*

Một Ngày Thọ Bát

*Thứ bảy thọ Bát Quang Minh
Tụng kinh niệm Phật đậm tình bạn sen.
Đời người gió thổi trước đèn
Vô thường nhanh chóng sang hèn như nhau.
Kinh hành bạn trước, tôi sau
Cùng nhau niệm Phật buồn rầu tiêu tan.
Ai ơi! Gieo giống Tây phang
Gắng công tu niệm dọn đàng về “Tây”.
Cùng nhau tu học sum vầy
Bạn chuông, tôi mõ có thầy giảng kinh.
Nổi trôi nhiều kiếp điêu linh
Sáu đường lên xuống vọng tình chấp nê.
Quang Minh nắng ấm ta về
Tìm nơi an ổn một bề sửa trau.
Tiền rừng bạc bể sang giàu
Thiên tai họa họa ôi nào còn đâu!
Đời người thấm thoát qua mau
Điểm sương tóc bạc da màu đổi thay.
Tu hơn tích đức thẳng ngay
Nghiêm trì tịnh giới liên đài phẩm cao.*

Bạn sen tình nghĩa ngọt ngào

Hành đường, nấu nướng dạt dào tình thâm.
Oai nghi đi đứng ngồi nằm
Một câu Phật hiệu niệm thâm trong tâm.
Dạn dày sương gió bao năm
Khổ sâu lệ chảy khóc thầm những đêm.
Quang Minh tu học êm đềm
Một ngày thứ bảy khó tìm đâu ra.
Một câu Phật hiệu Di Đà
Vọng tình tan biến thật là diệu thâm.
Vọng niệm dấy khởi chớ lằm
Sáng soi nhận diện âm thầm chớ quên.
Gắng công niệm Phật cho bền
Tu trì công quả bước lên đài vàng.
Đêm ngày tu học tâm an
Căn lành thêm lớn bạc vàng khó mua.
Dù cho trọng tuổi già nua
Trẻ già quyết chí về chùa dự tu.
Việc đời rồi rắm lu bu
Về chùa thọ bát hết ưu phiền hà.
Chị em không phải ruột rà
Về đây tu học thật là còn hơn.

Một lòng quyết chí keo sơn
Thật hành chữ “Xả” khỏi hờn về sau.

*Mấy lời xin nguyện cho nhau
Một ngày thọ bát khổ đau không còn.*

*(Riêng kính tặng các liên hữu thọ bát ngày thứ bảy tại đạo
tràng Quang Minh)*

Ngày Vui

*Một sáng bình minh tôi ngắm trông
Đất trời cao rộng quá mênh mông
Cảnh nhà mái ngói nằm san sát
Bên cạnh dòng sông Maribynong.*

*Quang Minh cảnh đẹp rất nên thơ
Sớm tối kệ kinh rửa bụi nhơ
Nào phiền cầu nhiễm trần sa kiếp
Tĩnh giác hồi đầu dứt lụy tơ.*

*Trời chiều gió mát mây lững trôi
Chánh niệm bước đi giữa khung trời
Không gian tĩnh mịch niềm mơ ước
Uớc về Tịnh độ dứt khổ đời.*

*Kiểm đồ báo hiệu giờ công phu
Se lạnh đêm khuya cảnh trời thu
Áo lam thanh thoát trong đêm vắng
Thọ bát ngày vui đại chúng tu.*

Trai đường tiểu thực buổi sáng nay

*Thoáng đó qua đi hết một ngày
Đạm bặt cháo rau lòng thanh thoát
Gắng chí tu hành hết khổ ngay.*

*Một ngày thọ bát đã trôi qua
Đại chúng đồng đăng bảo điện tòa
Chí thành đánh lễ ngôi Tam bảo
Cầu xin xả giới trở về nhà*

*Quang Minh thọ bát chớ bỏ qua
Thứ bảy về tu kết duyên mà!
Duyên trần ràng buộc từ bao kiếp
Tỉnh thức hồi đầu nguyện thoát ra.*

(Ngày 3/4/2010)

Âm Thực

Làm người ai lại không ăn
Nhưng ăn để sống khác ăn thụ nhiều.
Cao lương mỹ vị bao nhiêu
Thân phì béo bở muôn điều khổ thân.
Bệnh do ăn uống là nhân
Máu cao mở đóng lên cân vù vù.
Ham chi mỹ vị trần tu
Uống ăn đạm bạc nhàn du qua ngày.
Thức ăn độc tố nạn tai
Chứa nhiều hóa chất ngày nay bệnh nhiều.
Mỡ dầu thịt cá khó tiêu
Chỉ cần rau cải là điều dưỡng sinh.
Ai ơi ! xin nhớ giữ gìn
Kiêng ăn điều độ an bình tâm thân.
Mỗi ngày thể dục một lần
Siêng năng đi bộ cân chớ quên.
Giảm cân thì tốt cho thân
Giữ gìn sức khỏe chuyên cần lo tu.
Vì ăn khổ lụy ngục tù
Lao tâm mệt sức khổ ngu tại mình.
Thân này tạm bợ phù sinh
Chớ nên nô lệ khổ mình về sau.
Ngày nay hơn loại bệnh đau

*Muôn ngàn thứ bệnh kể sao cho cùng.
Bởi do cộng nghiệp khổ chung
Gây bao chất độc khắp cùng không gian.
Môi sinh ô nhiễm tai nàn
Uống ăn hít thở bệnh toàn nan y.
Ung thư chứng bệnh nan tri
Một khi phát hiện “nhị tỳ” sắp ra.
Kíp mau niệm Phật Di Đà.
Vãng sanh Cực lạc Ta bà yểm ly.
Đời người ai cũng ra đi
Lâm chung dự bị chia ly khỏi sầu.
Vô thường nháy mắt bể dâu
Xuân xanh mới đó bạc đầu rồi đây.
Sống lo ăn uống loay hoay
Quên tu niệm Phật khổ dài về sau.
Chi bằng thức tỉnh hồi đầu
Tương rau đạm bạc nhớ câu Di Đà.
Mấy lời nhắc nhở gần xa
Uống ăn cẩn thận mới là người khôn.*

Khúc Ca Nguồn Sống

*Anh bảo vệ rừng cây
Em bảo vệ núi sông
Anh với em đồng lòng
Nguyện chung sức xây dựng non sông*

*Này em ơi cuộc sống
Sống không phải riêng ta
Sống cho tất cả muôn loài
Sống như thế mới thật là an vui.*

*Này ai ơi cuộc sống
Sống không phải riêng ta
Sống trải rộng chan hòa
Sống thương khắp mới thật là an vui*

*Hãy nhìn xem rừng núi
Mang sức sống cho ta
Ta là rừng núi bao la
Rừng núi ấy cũng chính là ta.*

Đại Tòng Lâm

*Đại tòng lâm nắng ấm
Hoa lá dật thành thơ
Chim kêu hòa nhịp khúc
Suối nhạc một trời mơ*

*Đại tòng lâm muôn thuở
Đường về lẳng bụi nhơ
Mây sâu thôi giả biệt
Trăng sáng gương sạch mờ*

*Đại tòng lâm sâu lắng
Dứt bật cảnh xôn xao
Chiều về tan mây trắng
Trời xanh chỉ một màu*

*Đại tòng lâm vui sống
An lạc một chiều thu
Thênh thang hồn trải rộng
Chuỗi hạt mặc ngao du.*

Đại tòng lâm thanh thoát

*Trong chiếc áo nâu lam
Trà đàm quên sự thế
Niệm Phật tâm an nhàn*

*Đại tông lâm chào đón
Muôn nẻo một nụ cười
Mộng vàng cùng ca hát
Tô thắm đậm tình người*

*Đại tông lâm hương tỏa
Theo gió ngát muôn phương
Bay về muôn vạn nẻo
Cứu cánh một con đường.*

Quét Sân Chùa

*Lá vàng rơi rụng khắp sân chùa
Sáng nào cũng quét hết một tua
Ngày ngày vui quét lo công quả
Quét sạch nào phiền chẳng chịu thua*

*Sân chùa khắp hết lá vàng rơi
Sáng nào cũng quét chẳng nghỉ ngơi
Quét đi quét lại không còn rác
Quét hết nào phiền dạ thanh thoi*

*Sân chùa quét lá mỗi sáng mới
Quét lòng quét sạch chẳng dám chơi
Hết rác còn sân sao nói hết
Hết là hết rác mới nghỉ ngơi*

*Quét sạch rác rồi mới nghỉ ngơi
Sân còn quá rác sao dám chơi
Nhớ rác đừng quên luôn chổi quét
Bao giờ hết rác mới thanh thoi.*

(Riêng kính tặng quý vị trong Ban tảo địa chùa Quang Minh)

Trăng vàng

*Lên non ta hái trăng vàng
Ngang qua đồi núi băng ngàn ngao du
Ai về nhẩn gởi mùa thu
Lá sầu thôi hái mùa thu qua rồi
Người đi một cõi không nơi
Ngàn trang thôi vẽ một thời hết mơ
Đất trời rộng trải nên thơ
Thênh thang dạo khắp đợi chờ làm chi!
Trang đời xin chớ khắc ghi
Mộng đời càng vẽ khổ thì chất thêm
Dòng sông nước chảy êm đềm
Ta về ta tắm bên thêm trăng soi
Bèo mây tan hợp nổi trôi
Trời xanh một lối lên đồi hái trăng.*

Tháo gỡ

*Trời nắng nóng cỏ sâu than héo úa
Chim gọi nhau áo não tiếng sầu than
Cả muôn loài đau khổ khắp trần gian
Tìm lẽ sống với muôn ngàn bi đát
Ai gây cảnh đau lòng thêm ruột nát
Biết bao giờ giải thoát khỏi niềm đau
Bước chân đi trong nắng nóng thăm sâu
Không vì thế buồn rầu trong chán nản
Ta vui sống với cảnh đời nhiều biến loạn
Tháo gỡ lần tâm trạng kết đau thương
Bước chân đi lòng thanh thoát chẳng vướng vương
Không vướng mắc cảnh đời nhiều ô trược
Ta buông bỏ những gì luôn chấp trước
Ta nhẹ nhàng lần bước chốn “Thiền môn”
Cởi niềm đau nhẹ gánh ở tâm hồn
Ta thanh thoát giữa bầu trời trưa nóng bức.*

Ngày Về

*Ngày về gió gọi bình minh
Nắng lên ca hát đậm tình quê hương
Ngày về bỏ lại bên đường
Bụi trần rêu phủ cúng dường mười phương
Ngày về thắm đượm tình thương
Cát vàng sỏi đá chơn thường khác chi
Ngày về thực tại quên đi
Mang chi sỏi đá nặng ghi thêm sầu
Ngày về “Bảo Sở” tìm đâu
Nắng vàng ca hát vui câu không lời.
Ngày về thôi hết gọi mời
Bình minh nắng ấm một trời quê hương.*

Về Nguồn

*Lung linh dưới ánh trăng vàng
Hoa cười hé nụ muôn ngàn tin yêu
Bình minh khúc hát yêu kiều
Suối reo chim hót muôn điều pháp âm
Ngàn trang vẽ bởi chữ « Tâm »
Ba ngàn thế giới Thánh phàm mà ra
Bao la vũ trụ sơn hà
Cùng chung bản thể ruột rà yêu thương
Muôn sai vạn biệt một nguồn
Tình yêu muôn thuở cũng khuôn trăng vàng
Tào Khê suối chảy ngập tràn
Linh Sơn pháp hội có tan bao giờ.*

